

Ιωάννα Γεωργανέ Έμουν και εγώ εκεί "

Έμουν και εγώ εκεί, εκείνη τη θλιβερή μέρα την μέρα που η πόλη μας, το στολίδι μας έπεσε στα χέρια των Τούρκων. Το όνομα μου είναι Πατρίκιος και είμαι αρχιτέκτονας. Έμουν υπεύθυνος για την επισκευή των τειχών της Κωνσταντινούπολης. Τα τείχη ήταν με τέτοιο τρόπο φτιαγμένα, ώστε οι εχθροί να μην μπορούν εύκολα να τα ρίξουν αλλά ούτε και να εισέλθουν στο εσωτερικό.

Έτσι και έγινε. Όλα ήταν έτοιμα για την πολιορκία που ξεκίνησε στις 6 Απριλίου του 1453, και όλα έδειχναν να πήγαιναν καλά. Όταν γκρεμιζόταν ένα τείχος, έστελνα στρατιώτες με τούβλα και λάσπη να ξαναχτίσουν το κατεστραμμένο σημείο. Έτσι με γρήγορες και έξυπνες κινήσεις καταφέραμε να αποκρούουμε τους Οθωμανούς. Η πολιορκία κράτησε 54 μέρες μέχρι εκείνη την νύχτα της 29ης Μαρτίου του 1453 όπου άρχισε η τελική επίθεση.

Σε κάποια στιγμή της μάχης ο Ιουστινιάνης τραυματίζεται και οι δικοί του θέλοντας να τον προστατεύσουν τον παίρνουν από τη μάχη αφήνοντας όμως μια πόρτα των εσωτερικών τειχών ανοιχτή. Αυτό όμως δεν έφερε τη καταστροφή. Λίγο αργότερα στην πύλη του Αγίου Ρωμανού όπου πολεμούσε, ο αυτοκράτοράς μας, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος πέφτει νεκρός πολεμώντας. Σε λίγο όλοι οι γενίτσαροι και οι υπόλοιποι εχθροί πέρασαν τα ρήγματα των τειχών και έγιναν κυρίαρχοι της πόλης. Το αίμα έτρεχε ποτάμι και υπήρχαν παντού αραδιασμένα σώματα από γενναίους πολεμιστές που θυσιάστηκαν για την Πόλη. Την πόλη που όλοι αγαπήσαμε και θα κουβαλάμε πάντα στην καρδιά μας ως ένα από τα μεγαλύτερα στολίδια που μας έδωσε ο Θεός.

Τώρα αργοπεθαίνω, γιατί δεν μπορώ να αντέξω άλλο τον πόνο από το χαμό της Βασιλεύουσας. Πίστευα ότι αν σωζόμουν από την καταστροφή, θα συνέχιζα κάπως τη ζωή μου. Τίποτα πια δεν είναι όμως το ίδιο.